

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΑΣ

Είναι άληθές, ότι μία έκ των θυνικῶν ήμερων μονομαχιῶν είναι νὰ προσπαθῶμεν, δύποτε πείθαμεν ἡμᾶς αὐτούς καὶ τοὺς ἄλλους, ότι πᾶς δύστις ὀπωσδήποτε δρᾶ είτε ἐν τῇ πολιτικῇ, είτε ἐν τῷ στρατῷ, είτε ἐν τοῖς γράμμασιν, είτε ἐν ταῖς τέχναις είναι ἔλλην ἡ τούλαχιστον, ἐὰν δὲν είναι, ἔχει δῆμος φλέβα τινὰ ἐλληνικὴν. Τὰ παραδείγματα δὲν είναι ὅλιγα τῆς τοιχύτης μονομαχίας, ἡμῶν, ἀλλὰ δὲν είναι ὅλιγα καὶ τὰ παραδείγματα τῶν γνησίων Ἑλλήνων, οἵτινες κατέχουσι διαπρεπεῖς ἀλλαχοῦ θέσεις καὶ ὑπερηφάνως φέρουσι τὴν ἐλληνικὴν καταγωγὴν των. Εἰς τοὺς τελευταῖς κατάγεται καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Κωσταντᾶς ὁ τιμῶν ἐν Ρωσίᾳ τὸ Ἑλληνικὸν δῆμον, διπερ φέρει.

Ο Κωσταντᾶς ἔχει νεότητος ἔχων ἀπειρον πρὸς τὸν στρατιωτικὸν βίον κλίσιν ἀφωσιώθη ὀλοψύχως εἰς αὐτὸν καὶ μετὰ μακροὺς καὶ ἐπιπόνους ἀγῶνας παρομαχοῦσθαι εἰς τὸν θυελλώδη βίον, διὸ ἐνεκολπώθη ἔρθασεν εἰς τὸ ὄντον σημεῖον αὐτοῦ ἀποκτήσας τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ. Πρέπει δὲ νὰ σημειώσῃ τίς, διὸ νὰ ἔννοησῃ καλῶς τὴν σημασίαν τοῦ πράγματος, ότι ἐν τῷ ρωσσικῷ στρατῷ, ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ περίβλεπτον αὐτὸν σημεῖον, ἀναγκη νὰ δεξιῇ καὶ ἀρετὴν στρατιωτικὴν οὐκ ὅλην καὶ δεξιότητα πνεύματος οὐχὶ τυχοῦσαν.

Ἐκτὸς δῆμως τούτου ὁ Κωνσταντᾶς ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Τσάρου καὶ τούτου ἔνεκα εἶναι διωρειμένος διοικητὴς τῆς Μόσχας. Πρὸ δὲ τούτου ἔχει χρόνου ἐώρτασε τὴν πεντυκονταετηρίδα αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτη ἀπειροι ἐκδηλώστεις ἀγάπης καὶ ἔκτιμσεως τῷ ἐγένοντο. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καὶ ἡμεῖς ταύτη δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ εἰς ἔνδειξιν, ότι καὶ ἐνταῦθα συμμεριζόμεθα τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν δόξαν τῶν τέκνων τῆς Ἑλλαδὸς, ἔτινα διεπρέπουσιν καὶ εἰς ὅριζοντα πολὺ εὐρύτερον τῆς πετρούδος των.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἄξι βουλευτικοὶ ἔργοισι προγραμματιν ἡτούγως αἱ συνδριάσεις διεξάγονται τακτικῶς· οὔτε καλυστεργία, οὔτε παννυχίδες, οὔτε ἀγῶνες ὀλυμπιακοὶ λαμβάνουσι χώραν ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου. Οἱ βουλευταὶ δὲν τρώγονται ἀναμεταξύ των...

Μὴ λησμονῶμεν δῆμος, ότι διανύσμεν τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κρεωφαγία.

Ἡ σύνοδος εἶναι βέβαιον, ότι θὰ παραταθῇ καὶ πέραν τοῦ Πάσχα. Ἐπειδὴ δὲ τότε θὰ συζητηθῶσι καὶ τὰ σοβαρώτατα τῶν ὑποβληθησομένων κομαργεδίων τότε κατὰ τοὺς εἰδήμονας, καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐποχὴν ἔχει νὰ γείνη τὸ Ἀνάστας ὁ Θεός!

Ἡ παραγγελθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐν Αιγύπτῳ θαυμαστῶν

τοῦ κ. Δηλιγιάννην εἰκὼν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ γείνη εἰς ὅψος 2 μέτρων.

Δύο μέτρων! ἀλλὰ διετέ τόσον μεγαλειτέραν τοῦ φυσικοῦ μεγέθους; Ἀπλούστατον διότι τὸ φυσικὸν καὶ πραγματικὸν μέγεθος τοῦ ἀνδρὸς είναι μόλις ὅριτὸν εἰς τὸν γυμνὸν ὄρθαλμόν.

Θὰ ἔχωμεν ἔρετος νερὸν ἔρθονταν καὶ δὲν θὰ διψάσωμεν κατὰ τὸ θέρος, λέγουν αἱ ἐφημέριδες, διότι τὴν περὶ τούτου μέριμναν ἀνέλαβεν αὐτὸς ὁ Πρωθυπουργός.

Εἴθε, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύομεν. Ὁ Πρωθυπουργός δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ σκεφθῇ διὰ τὰ νερά, διότι αὔριον ἡ Ἀντιπολίτευσις είναι ικανὴ διὰ τοῦτο νὰ τὸν ἀποκαλέσῃ Νέονα!

Τὸ φυλόμενον τοῦ γενειοφοροῦντος κ. Σεμιτέλου.

Ο σχεδὸς καθηγητὴς τῶν Λατινικῶν, ὁ ἀπαθανατίσθη ὑπὸ τῶν Στίγων τοῦ Σουρῆ, ἥδικησεν ἐκυτόν, ἀποφασίσας τῶρα εἰς τὰ γεράματα νὰ βγάλῃ γένεια. Ὁ κ. Σεμιτέλος διὰ τούτου πάνε πλέον ἀπὸ τοῦ νὰ είναι μία τῶν νέων Ἀθηνῶν... σπανιότητης.

Ἐτερος ὀρισμός:

Ο κ. Σεμιτέλος ἡτο μέχρι τοῦδε ὁ πρῶτος τῶν σπανιῶν· ὁ κ. Σεμιτέλος ἀπὸ τοῦ νῦν είναι μόνον ὁ τελευταῖος πάθη ἔχοντων γένεια.

Τὸ πρόγμα ἔσχε συνεπείας καὶ εἰς τὴν φιλολογικὴν σχολὴν εἰς ἣν ἀνήκει ὁ σοφὸς καθηγητὴς. Ὁ συνάδελφος αὐτοῦ κ. Κόντος ἥρχιτεν ἥδη νὰ δογματίζῃ, ότι πλειαν αἱ φιλούμεναι λέξεις δύνανται μὲ τὸν καιρὸν ν' ἀρχίσουν καὶ αὐταὶ νὰ δασύνωνται.

Τέλος πάντων ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου κόπτεται ὄριστικῶς. Τὰ ξένα ἔθνη, διὰ τῶν κεφαλαίων τῶν ὅποιων ἐγένετο ἡ ἀπόπειρχ, ἔβαρύνθησαν μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἀποτυχίαν καὶ ἀφῆσαν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐνεργήτη μόνη. Ἅγαθη τύχη! "Ἄλλοτε ἡ Εύρωπη μᾶς ἔλεγεν, ἀφοῦ ἥθελε βαρυνθῆ: Κόψε τὸ λαιμό σας! Τώρα μᾶς λέγει: «Κόψε τὸν ισθμὸν σας!»

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τοῦ ισθμοῦ ἐμφανίζεται εἰς ἥρως, ὁ μεγαλοπράγμων κ. Ἀνδρέας Συγγρός.

Ο κ. Συγγρός παρουσιάζεται ως ἀλλος Ἡρακλῆς εκτείνει τὴν μίαν χειρα πρὸς τὸν Ἰσθμὸν καὶ ὁ Ἰσθμὸς κόπτεται· ἔκτείνει τὴν ἄλλην χειρα πρὸς τὸ πέλαγος καὶ σταματᾷ διὰ αὐτῆς καὶ μόνης τοὺς πλοῖς τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας.

Είναι ἀληθές, ότι ἡ τελευταῖα αὕτη χειρ ἔκρατει χαρτόσημον μὲ κατασχεσιν.

Άρχος